

“BİTMİYEN MEKTEP”

ANKARA

GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ
1937

GALATASARAY TOPLULUĞU İŞBİRLİĞİ KURULU ÜYESİ KURULUŞLAR

I- EĞİTİM KURUMLARI

Galatasaray Lisesi	1481-1868
Galatasaray Üniversitesi	1992
Galatasaraylılar İlköğretim Okulu	1993

II- SPOR KULÜBÜ

Galatasaray Spor Kulübü	1905
-------------------------	------

III- MEZUNLARIN DERNEKLERİ

A- YURT İÇİ KURULUŞLAR

Galatasaraylılar Derneği	1908
Galatasaraylılar Birliği	1937
İzmir Galatasaraylılar Derneği	1965
Bursa Galatasaray Liseliler Derneği	1975
Eskişehir Galatasaraylılar Derneği	1990
Çukurova Galatasaraylılar Derneği	1992
Antalya Galatasaray Liseliler Derneği	1992
Kapadokya Galatasaraylılar Birliği	1997
Galatasaray Üniversitesi Mezunları Derneği	2002

B- YURT DIŞI KURULUŞLAR

ABD/KANADA: Galatasaray Alumni Association USA,Inc	1981
İSVİÇRE: Association Européenne des Anciens de Galatasaray	1983
FRANSA: Amicale de Galatasaray	1984
İNGİLTERE: The Galatasaray (U.K.) Charity Fund	1986
BELÇİKA: Les Anciens de Galatasaray au Benelux	1989
ALMANYA: Verein Ehemaliger Schüler des Galatasaray Gymnasiums in Deutschland E.V.	1991
AVUSTURYA: Verein Ehemaliger Schüler von Galatasaray Lisesi in Österreich	1992
MONACO: Galatasaray Association de Monaco	1997

IV- VAKIFLAR

Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı	1977
Galatasaray Eğitim Vakfı	1981

V- TÜRK - FRANSIZ ORTAK DERNEĞİ

FRANSA - Alliance Galatasaray	1996
-------------------------------	------

Galatasaray: Bir Umman...

“Bitmeyen Mekteb”in 4. sayısı, özellikle genç arkadaşlarımızın ufuklarını açacak, yaşlılarımızın da hafızalarını tazeleyecek konuları ele alıyor.

“Galatasaray” gerçekten, her yönü ile, bir umman.. Hangi konuya el atılırsa, orada, Galatasaray ile ilgili bir şey bulunuyor. Her alanda, öncü olmuş, sivrilmiş, yeni ufuklar açmış bir Galatasaraylı var. Ama, araştırma derinleştikçe, ne kadar çok hususun bilinmediği ortaya çıkıyor. Özellikle geçmişle ilgili konularda bu daha belirgin. Dergimizin sayfa sayısının kısıtlı olması, her konuyu, layıkı ile, derinliğine ele almamıza engel oluyor. Ama, küçük notlarla, anlamlı işaretlerle, zaten hassas olan zihinleri bir ölçüde harekete geçirmek yeterli olabiliyor.

“Galatasaray Pilavı” vesilesi ile yayınladığımız bu sayıda, işimize, Mekteb-i Sultani tarihinin 1868’den 1923’e kadar olan bölümünü ele almış olan Prof. Dr. Vahdettin Ergin’in kitabından seçtiğimiz ilgi çekici iki alıntı ile başlıyoruz.

Onu, şu anda camiamızın yaş sıralamasında ikinci basamakta bulunan ağabeyimiz Fuat Diriker ile, Galatasaraylılar Birliği’nin hem Başkanlığını, hem de uzun bir müddetten beri İstanbul Temsilciliğini yürüten Vural Günel ağabeyimize aynı soruları sorarak yaptığımız röportaj takip ediyor.

2015 yılı Galatasaray’da “karma eğitimin” başlangıcının 50. yılı idi. 500 yıldan fazla bir zamandan beri eğitimi sadece erkeklere vermiş bulunan bir yüce kurumun, zamanın gereklerine –bence biraz geç de olsa – uyum gösterme kabiliyetini takdir etmeliyiz. Bugün, hala tartışma potansiyelini muhafaza eden ve karşısında çetin taraftarların yer aldığı bu konu, sanıldığı ölçüde iyi bilinmemektedir. Genel Sekreterimiz Belgin Birengel’in kaleme aldığı yazıda, bazı hatırlatmalar yapılmakta, ilk kız mezunlarımız ile Galatasaraylılar Birliği’nin ilk kız üyeleri tanıtılmaktadır. Yazıyı zenginleştiren fotoğrafların, biz erkek arkadaşlarımızla okulda iken çektiğimiz fotoğraflardan hiç farkı yok... Kız arkadaşlarımız : “daha önceleri neredeydiniz ?” !...

Bu sayımız ile, Galatasaray’a ait kuruluşları da bir ölçüde tanıtmayı hedef aldık. Yurt içindeki ve yurt dışındaki mezun derneklerine, Eğitim Vakfı’na, İşbirliği Kurulu’na vs... biraz daha yakından eğileceğiz. Bu sayımızda, Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı’nı ele alacağız. Camiamızın göreceli olarak az tanıdığı, ama fevkalade önemli bir görev yerine getiren bu kuruluşumuz, her faaliyeti ile bu ilgiyi hak ediyor.

Hepimizi çok sevindirdiğinden şüphemiz bulunmayan bir konu da, Galatasaray Erkek Basketbol takımımızın bu yıl Avrupa Şampiyonluğunu kazanmış olmasıdır. Basketbolda bu kupa, günümüze kadar, ülkemizin kazandığı en yüksek seviyedeki yegane kupadır. İlk’ler hep Galatasaray’ın... Bu kupayı Galatasaray Spor Kulübü Başkanımız Dursun Özbek, Ankara Pilavı’na getirecek ve bu ortak sevinci bir kere daha paylaşmamızı sağlayacaktır. Bu vesile ile, Türkiye’de ve Galatasaray’da basketbol konusuna da bir göz atmayı istedik.

2017 yılının 27 Aralık günü, Galatasaraylılar Birliği’nin kuruluşunun 80. yılı olacak. Her on yılda daha anlamlı bir şekilde kutlamayı arzuladığımız bu vesilenin, akıllarda kalacak bir biçimde organize edilmesi için, önümüzde çok zaman olmadığını düşünüyorum. Yönetim Kurulumuz bu konuda getirilecek bütün teklifleri samimiyetle sahiplenmeye hazırdır.

2016 Pilavı vesilesi ile, bütün ağabeylerimize, yaşlılarımıza ve kardeşlerimize en iyi dileklerimizle sunuyoruz. Hepinize afiyet olsun !...

698 Mehmet Dülger – 1960 mezunu
Galatasaraylılar Birliği Başkanı

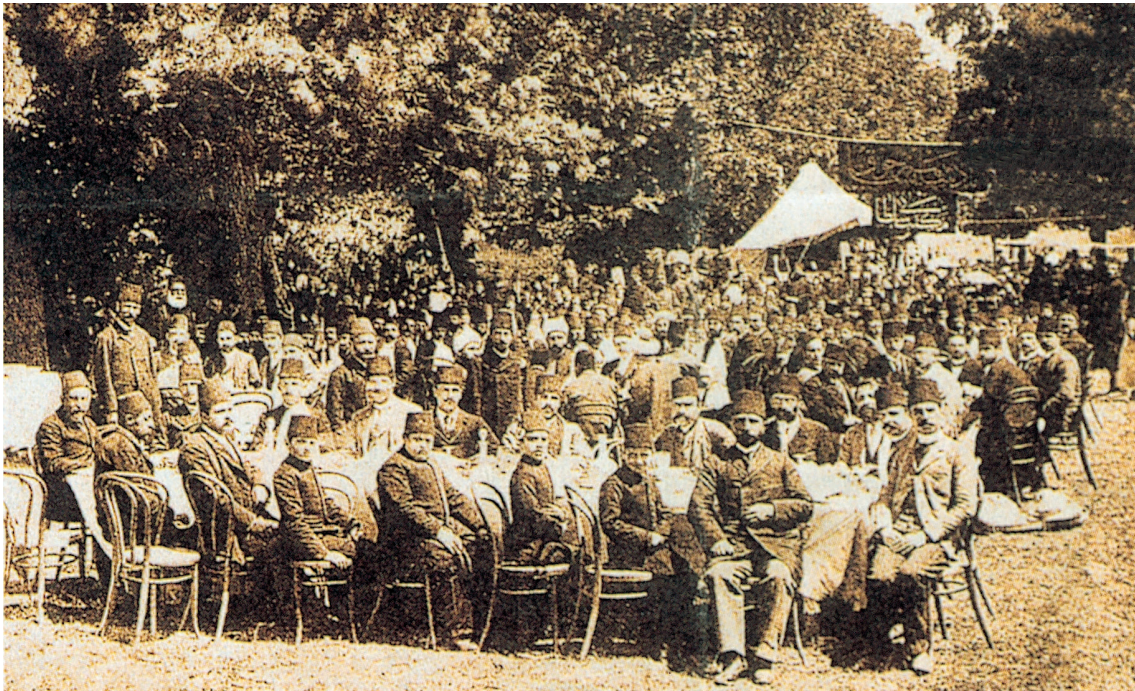
Galatasaray Tarihinden Çizgiler...*

“... Mekteb-i Sultani’de spor da her zaman önem taşımakta idi.

Mektebe sporu sokan, Jimnastik hocası Monsieur Curel idi. Curel, ilk önce, geniş bir salonu jimnastikhane yapmış, buraya Fransa’dan getirttiği aletleri koymuştu. Jimnastik dersi her öğrenci için mecburi idi. Fakat, o yıllara kadar, okullarda bu tarz bir ders bulunmadığından, öğrenciler başta biraz çekingen davranmışlardı.

Monsieur Curel, öğrencilerin kuşkusunu dağıtmak ve beden eğitimi hareketlerini sevdirmek amacı ile, 1870 yılında bir idman bayramı tertip etti. Öğrencileri Kağıthane’ye götüren Curel, orada koşular, atlamalar ve beden hareketleri yaptırdı. Derece alanlara armağanlar dağıttı. Bu müsabakalar vesilesi ile şevke gelen öğrencilere, yarışmaların sonunda kuzulu pilav verildi.

Galatasaray’ın Pilav günleri, o tarihten itibaren geleneksel hale geldi.’

“... II. Meşrutiyet döneminde, Mekteb-i Sultani’de meydana gelen önemli gelişmelerden biri de, Osmanlı hanedanına mensup şehzade ve sultanzadelerin tahsil amacı ile Mekteb-i Sultani’ye gelmeleridir. Bilindiği üzere, hanedana mensup çocukların eğitimi öteden beri Saray’da gerçekleştirilirdi. Şehzadeler sarayda özel hocalar tarafından eğitilirler, ayrıca resmi bir okula gitmezlerdi. Saray’da verilen bu tür eğitimin neticesi, ortaya “Şehzadegan Mektebi” olarak nitelenen müessese çıkmıştır.

II. Meşrutiyet’ten sonra Şehzadegan Mektebi uygulamasına son verilmiş, şehzadelerin tahsil ve terbiyeleri için bir Hanedan Kanunu yapılmış ve onlar da, diğer Türk çocukları gibi, Devlet okullarında okumaya başlamışlardı. İşte bu aşamada şehzadelerin tercih ettikleri eğitim müessesesi Mekteb-i Sultani olmuştur.

Şehzade ve sultanzadeler, Mekteb-i Sultani’de, eğitim açısından herhangi bir farklı muameleye tabi tutulmamışlardır. Bununla beraber, Mektep idaresi onların yemekhane ve yatakhanelerini ayırmıştı. Şehzadeler Mektebe ilk başladıkları dönemlerde, bir süre gündüzlü olarak devam etmişler ve hatta, birkaç gün haremağalarını da beraberlerinde getirmişlerdi. Haremağaları ders sırasında onları kapıda bekler, daha sonra da beraberce Saraya dönderlerdi. Fakat bu durum çok sürmemiştir. Mektebe alıştıkça, şehzadeler diğer talebe ile kaynaşmış, hatta içlerinden ayrı yatakhane istemeyenler de çıkmıştır. Zaten yatakhane dışında, derste, oyunda, mütaleada... herhangi bir imtiyazları olmamıştır. Aslında, kendileri de bu tarz bir talepte bulunmamışlardır.

Bu öğrenciler arasında :

- 853 Ömer Faruk Efendi : son Halife Abdülmecid efendi’nin oğlu,
- 842 Mehmet Abid : Sultan Abdülhamid’in oğlu,
- 1091 Sadeddin : Sultanzade, Sultan Abdülaziz’in kızı Esmâ Sultan’ın oğlu,
- 315 Mehmed Nazım : Ziyaeddin Efendi’nin oğlu, Sultan Reşad’ın torunu,
- 422 Osman Nami : Sultan Abdülhamid’in kızı Ayşe Sultan’ın oğlu,
- 841 Ali Vasıp : Selahaddin Efendi’nin oğlu, V. Murad’ın torunu,
- bulunmakta idi.”

853 Ömer Faruk Efendi

422 Osman Nami Efendi

841 Ali Vasıp Efendi

Fuat DİRİKER

11. 11. 1918’ de İzmir’de doğan ve 1939’da Galatasaray Lisesi’nden mezun olan 1327 numaralı ve “Ford” lakaplı Ali Fuat Diriker, kendisini şöyle anlatıyor :

“Subay olarak cephelerden cephelere koşan ve gizli görev ile, İzmir’den Anadolu’ya silah ve mühimmat sevkettiren babamın vazifesi dolayısı ile, İstanbul, Ankara, Kayseri, Konya’dan sonra yine İzmir’e döndük. İlkokulu’nun ilk iki sınıfını Bolu, Midyat, Erzincan, Siirt’te, kifayetsiz, bilgisiz hocaları ile okuduktan sonra, özellikle annemin ileri görüşü ile, 1928’de Galatasaray Lisesi’ne daimi yatılı olarak girdim. Bir sene hazırlık sınıfını okuyup 3. Sınıfa kabul edildim. İlk izlenimim, arkadaşlarım, hocalarım ve öğrenim tarzı itibariyle çok iyi bir okula gelmiş olduğum idi. Galatasaray’ın havası ile kendimi iyi geliştirdim. 4. sınıftan itibaren, iyi giden derslerime ilaveten iyi bir sporcu oldum. Futbol ve bilhassa voleybol oynardım. Yeni roman ve edebi kitapları zevkle okurdum. Bu sayede, ilkokullar kompozisyon yarışmasında birinci oldum.

Ulu önderimiz Atatürk’ün Lisemizi ziyaretinde (1930), onu coşku ile karşıladık.

6. sınıfta voleybolda, gençler okul şampiyonu olduk. 9,11 ve 12. sınıflarda futbolda okul şampiyonu olduk. Galatasaray demek “spor” demekti. Lisemizde, Galatasaray’a yakışacak her spor dalında öncü olduk. Sınıf arkadaşlarımız Gündüz Kılıç ve Eşfak Aykaç, Kulübün birinci takımında futbol oynamaya başladılar. Son sınıfta çoğu sınıf arkadaşlarımın Spor Kulübü’nün basketbol, voleybol ve futbol birinci takımında oynamaları yanında, Lise’deki bütün sportif ve diğer aktiviteler ile uğraşırken, derslerimizi de ihmal etmedik. İlk günlerde içinde kaybolduğumuz bu dünya, sonra bizim oldu. Türk ve Fransız kültürünün, sosyal ve fen bilimlerinin, çağdaş düşüncenin, uygar davranışların, dostluğun, hoşgörünün ve dayanışmanın sahibi olduk.

İlk müdürümüz, otoriter bir hoca olan, Okulumuza, Türkiye’nin en başarılı Türkçe hocalarını ve Fransa’nın en değerli agreje hocalarını kazandıran, sınıfları yakinen takip eden ve onların üstün vasıfta olmasını sağlayan Behçet Güçer oldu. Onu, Fethi İsfendiyoğlu ve biz 7. Sınıfta iken, Galatasaray ananelerini ortadan kaldıran (Zilli) Tefik Bey izledi. Okula Galatasaraylı müdür isteyen talebeler ayaklanıp, Behçet Bey’in yeniden müdür olmasını sağladılar.

Son sınıfta iken, Ulu önderimizi kaybettik. Ertesi gün Dolmabahçe Sarayı’nda naaşını huşu ile ziyaret ettik. Onu, Galata Köprüsü üzerinde, göz yaşlarımızla Ankara’ya uğurladık.

1939’da Galatasaray’dan mezun olup, 1946’da bitirdiğim İstanbul Teknik Üniversitesi’ne girdim. Şunu itiraf edeyim ki, Teknik Üniversite’de hiçbir zaman, Galatasaray Lisesi’ndeki havayı ve ileri görüşü bulamadım.

Sümerbank ve Azot Sanayii’nde inşaat statiker mühendisliği, baş mühendislik, inşaat müdürlüğü ve yönetim kurulu üyeliği görevinde bulundum.

1956'da serbest hayata atıldım. İş Bankası'nın Ankara dışındaki şube binalarının yapımını üstlendim.

1962'de Dörtler İnşaat Şirketi'ni kurdum. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin önemli binalarını, Divan Oteli'ni, Koç Holding'in Kabataş'taki Genel Müdürlük binasını, Mardin Çimento Fabrikasını, Sümerbank Sun'i İpek Fabrikasını, Mersin'deki kollektör inşaatlarını başarı ile bitirdik.

1970'te şirketten ve ortaklıktan ayrıldım. 1971'de, sınıf arkadaşım Orhan Bayçu, Karayolları eski Genel Müdürü Vecdi Diker ve Zafer Pamir ile, Uluslararası Birleşmiş Müşavirler Şirketi'ni (UBM) kurduk. Karabük Demir Çelik tevsi inşaatını, Sır, Düz ve Kesme barajlarını, İstanbul ve İzmir şehirlerinin içme suları ve kanalizasyon tesisleri yanında, karayolları, otoyol inşaatlarının proje, müşavirlik ve kontrol hizmetlerini gerçekleştirdik.

1986 yılında, baştan beri beni fedakarca destekleyen eşim Yıldız Diriker'i kaybettim.

1995'te, kafi derecede yorulduğuma hükmederek, UBM'yi istekli bir guruba devrettim.

1935 yılında, Galatasaray Spor Kulübü'ne üye oldum. Galatasaray Lisesi'ne ve Üniversitesine mütevazî katkıları oldu. Onlarla hep sıkı bir ilişki içinde oldum.

Ankara Lions Kulübü'nün kurucuları ve başkanları arasında yer aldım.

Rahmetli Özhan Canaydın ile beraber Galatasaray İşbirliği Kurulu'na Monaco temsilcisi olarak girdikten sonra, dünya üzerindeki bütün Galatasaray toplulukları ile tanışma ve onlarla kaynaşma imkanım oldu.

Lise arkadaşlarımla Mektepli Fonu'na en fazla bağışta bulunanlar arasında olduk.

Galatasaray kuruluşlarından ve Ankara Lions Kulübü'nden muhtelif plaket ve takdirnameler aldım. Bunlar arasında, Ankara Galatasaraylılar Birliği tarafından verilen "Üstün Hizmet Madalyası" ile, Galatasaray Eğitim Vakfı'nın verdiği "Onur Madalyası", benim için, babamdan intikal eden İstiklal Madalyası'ndan sonra en değerli ödüllerdir.

Halen, Galatasaray Birliği'nin en eski üyesi, İstanbul Galatasaray Derneği'nin, İzmir Galatasaraylılar Birliği'nin ve Galatasaray Spor Kulübü'nün Divan üyesi, GSYİAD üyesi, Galatasaray Yardımlaşma Vakfı'nın ve Galatasaray Eğitim Vakfı'nın Mütevelli Heyeti üyesiyim."

Bugünden öğrencilik günlerinize baktığınızda, ne görüyorsunuz ? Neler söylemek istersiniz ?

- Galatasaray sayesinde, Türk ve Fransız kültürüne, sosyal bilimlere, fen bilimlerine, çağdaş düşünceye, uygar davranışa, dostluğa, hoşgörüye ve dayanışmaya sahip olduk. Galatasaray, bize, ağabey ve hocalarımıza saygıyı, ileri görüşü öğretti.

- Döneminizin Galatasaray camiasına ve ülkeye katkıları nelerdir ?

- Atatürk ile kaynaştık. Üç kere Okulu teşrif ettiği vakit onu coşku ile karşıladık. Onu kaybettiğimiz vakit, Dolmabahçe Sarayı'nda ve Galata Köprüsü'nde, onu hüznle uğurlama vazifesini üstlendik.

- Galatasaray'da eğitim için neler söyleyeceksiniz ?

- Ben ailemin en küçüğü ve tek evladıyım. Babamın asker olması dolayısı ile, 2 yıl, hiç de iyi bir tahsil görmedim. Bilhassa annemin ileri görüşü sayesinde, Galatasaray Lisesi'ne kabul edildim. Bu sayede, sporculuğu, yabancı dili, çok kıymetli bilgi ve vasıfları Galatasaray içinde öğrendim. Bu suretle hayata tutundum. Galatasaraylılığın ne kadar müstesna bir bir vasıf olduğunu öğrenmek suretiyle mutlu oldum. Bundan gurur duydum. Hayatımda daima Galatasaraylı olarak kaldım.

- Okul hayatınızdan bize birşeyler anlatabilir misiniz ?

- Bütün okul hayatımın her safhası sevgi ile, gurur ve arkadaşlıkla çok iyi geçti. Cılız, daima özel ihtimam gösterilen bir çocuk, iyi bir sporcu oldu. Kendine güven geldi. Tek başına hayat mücadelesinde, başarıya ulaşacak bir mücadele kudreti buldum.

Lise'deki bütün arkadaşlarımı sevgi ile anıyorum. Hiçbir kötü hadiseyi hatırlamıyorum.

İlkokul 3. sınıftaki Türkçe hocamız Nurettin Bey'i hatırlıyorum. Aşırı ölçüde haşarı, gü-rültücü, kavgacı ve yaramaz bir sınıftık. O, yumuşaklığı, hoşgörüsü, sükuneti, sevgi dolu anlayışı ve davranışı ile, çok kısa bir zamanda, bu sınıfı sakin, uslu ve mükemmel bir sınıf haline getirmeyi becerdi. Bu, beni çok etkilemiştir.

- Bugünün genç Galatasaraylılarına ne tavsiyede bulunacaksınız ?

- Daima ileri görüşlü olmalılar. Herşeyi hoşgörü ile karşılasınlar. Memlekete ve Galatasaray'a karşılık beklemeden hizmet etsinler.

- İlave etmek istediğiniz başka bir şey var mı ?

- Ne mutlu ki, Galatasaraylıyım.

Vural GÜNAL

21 Ocak 1936'da Nallıhan'da (Ankara) doğdu.

1947'de girdiği Galatasaray Lisesi'ni 1955'te bitirdi. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmasından sonra, 1962'de, İdare Merkezi Avukatı olarak girdiği T.C. Merkez Bankası'nda uzun süre "Baş Hukuk Müşaviri" olarak çalıştı. 1979'da, Merkez Bankası'nın Başkan Yardımcılığına atanmış, 1982'de Sermaye Piyasası Kurulu Kurucu üyeliğine getirilmiş ve bu görevi 13 yıl boyunca sürdürmüştür. "Ekonomi Hukukçusu" olan Vural Günel, İstanbul'da "Pekin&Pekin Hukuk Bürosu"nda uzun yıllar Hukuk Müşavirliği yapmış, aynı zamanda, sermaye piyasası, borsa ve bankacılık alanlarında Anadolu Endüstri Holding'e de müşavirlik hizmeti vermiştir. Özel Finans Kurumları Mevzuatını hazırlayan komitenin başkanlığını da yürüten Vural Günel, mesleki hayatı boyunca, eğitim alanında da varlığını ispat etmiş ve sırası ile, Sağlık İdaresi Yüksek okulunda, Vergi Hukuku öğretim görevlisi; bugünkü Ankara Gazi Üniversitesi'nin Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu lisanüstü programında, Döviz Hukuku öğretim görevlisi; 6 yıl süre ile iki Başkan'a hukuk müşavirliği hizmeti verdiği İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nda (İKMB), Borsa Temsilcisi yetiştirme programlarında da öğretim görevlisi olmuştur.

10 yıl boyunca, Ankara Barosu'nun Genel Sekreterliği ve Dış İlişkiler Komisyonu üyeliğinde de bulunan Vural Günel, Türkiye, Libya ve Kuveyt'te, Arap – Türk Bankası'nın da kuruluş çalışmalarını yürütmüştür.

Vural Günel'in, 9'u kitap, 300'ü aşkın mesleki makale olmak üzere, bankacılık, ticaret hukuku, döviz hukuku ve sermaye piyasası üzerinde çeşitli yayınları vardır.

1987 – 1990 ve 1994 – 1995 dönemlerinde Ankara'daki Galatasaraylılar Birliği'nin Başkanı olan Vural Günel, mesleki mecburiyet gereği görevini İstanbul'da sürdürmeye başladığı tarihten itibaren, Galatasaraylılar Birliği'nin İstanbul Temsilcisi olarak, Galatasaray Camiası'nın bütün zeminlerinde kıymetli, bilgili ve dirayetli bir görev anlayışı içinde, başarılı temsilciliğini sürdürmektedir.

- **Bugünden öğrencilik günlerinize baktığınızda, ne görüyorsunuz ? Neler söylemek istersiniz ?**

- Bizim dönemlerimizde, eğitimin daha ciddi olduğunu düşünüyorum. Hocalar ile öğrencilerin % 90'ı ciddi idi. Bizim dönemin imkansızlıklarını, Okul, öğretmen ve öğrenciler aşmasını bilirdi.

O dönemde, ilgi alanları daha farklı ve daha az olduğu için, arkadaşlık üst düzeyde idi.

O gün ile bugün arasındaki önemli bir fark da, öğrencilerin ülke meselelerine daha çok ilgi duymaları idi.

Şimdiki öğrencilerin en az % 30'u, hepimizden çok daha bilgili durumdadır. Türkiye'nin ihtiyaçları açısından, bu sayı çok şey başarmak için yeterlidir. Eksiklik, sadece siyasete az ilgi duymalarından ileri geliyor.

- **Döneminizin Galatasaray camiasına ve ülkeye katkıları nelerdir ?**

- Eski öğrenciler, mevcut ve edinilmiş kültürün devamını sağlamak, Atatürk milliyetçiliği ve devrimciliğini sonraki kuşaklara aktarma durumunda olmuşlardır. Ancak, toplumdaki gelişmeler, Galatasaraylıları, toplum içinde bir ölçüde yalnızlaştırmıştır.

- **Galatasaray'da eğitim için neler söyleyeceksiniz ?**

- Fransızca yolu ile Batı kültürünün topluma yayılması konusunda, Galatasaray eğitiminin önemi vardır. Son 30 yılda, buna, İngilizcenin de eklenmesi, toplumda Batı standardının yakalanmasına yardımcı olmuştur.

Düşünmeyi ve sorgulamayı öğreten Galatasaray eğitimi, öğrencileri hayata hazırlama açısından etkili olmuştur. Bunun dışında, bu eğitimin, eskisinden miras aldığımız kültür ile yeni kültürü bağdaştırma açısından önemi vardır. Bu nitelikleri olan bu gençliği, ben, "Atatürk gençliği" olarak tanımlayabilirim.

Eğitimde, resim, müzik.. gibi sanat dalları ile, spor için yeterli zamanın ayrılamamış olmasını bir eksiklik olarak görüyorum ve bir ölçüde telafi edilmesini bekliyorum.

- **Okul hayatınızdan bize birşeyler anlatabilir misiniz ?**

- İki olay hatırıma geliyor :

Birincisi, öğrenciliği zamanının en etkili yazarı ve aynı zamanda Okul'da da hocalık yapan ERCÜMENT EKREM TALU'nun, ayaklarımı duvara dayayıp oturur halde beni gördüğü zaman, nezaketle bana yaklaşıp koluma girerek, böyle oturmamam ve duvarı kirletmemem gerektiğini bana söylemesidir. Küçük yaşta ve küçük sınıfta olduğum için bundan çok etkilenmişim.

Diğeri, eski Evkaf ve İaşe Nazırı (Bakanı), tarih hocamız Raşit Eren ile ilgili.. Hoca, çok bilgili bir adamdı ve soruların en kısa yoldan cevaplandırılmasını isterdi. Kitaplarda yazılı olanları da küçümserdi. Bana Büyük İskender'i sordu. Kitaptan öğrendiğim üzere, herşeyi eksiksiz anlattım. Cümlemi de "Büyük İskender, bir Tanrı değildi, ama bir Tanrı kadar güzeldi" diye bitirdim. İyi bir not bekliyordum. Omuzumu okşadı ve yerime giderken bana, ancak geçer sayılabilecek 5 verdiğini öğrendim. Çok üzülmişim.

- **Bugünün genç Galatasaraylılarına ne tavsiyede bulunacaksınız ?**

- Yurt sorunlarına daha çok eğilmelerini, Batı standartlarına uygun aydın olmalarını, kültürleri bağdaştırma gereğini iyi anlamalarını, ülkelerine iyi hizmet etmelerini, birbirlerini, ülkeyi, camiyi çok sevmelerini ve hoşgörü sahibi olmalarını tavsiye edebilirim.

Sultani'nin Sultanları

(Galatasaray'da Karma Eğitim)

XV. Yüzyılda “Galata Sarayı Hümayûn Mektebi” adı altında Osmanlı saray eğitiminin önemli bir parçası olarak kurulan daha sonra Mekteb-i Sultanî adıyla faaliyet gösteren Galatasaray Lisesi tarihi boyunca birbirinden başarılı isimler yetiştirmiş, Genç Cumhuriyet’in şekillenmesinde, batılılaşma, modernleşme sürecinde birçok alanda öncülük etmiştir.

Ülkemizde karma eğitime Cumhuriyet’in ilanından kısa bir süre sonra ilk defa 1924’te Tekirdağ’da kız lisesi olmadığı için kızların erkek lisesine kayıt olmak istemeleri ve bakanlığın bunu uygun bulması sonucu başlanmıştır. Aynı yıl ilkokullarda ve üç yıl sonra, 1927’de ise orta öğretimde karma eğitime geçilmiştir. Ancak, Galatasaray Lisesi 1927’de modernleşen toplumun gereksinimleri doğrultusunda Cumhuriyet Devrimlerine uygun olarak eğitimine başlamış olsa da, karma eğitime geçilmesi uzun yıllar almıştır.

Kadına toplumda biçilen rol, karma eğitimin önündeki en büyük engel olmuştur. Endurun’a devlet adamı yetiştirme geleneğinden gelen 500 yıllık Mekteb-i Sultani’de erkek egemenliğini kırmak, hiç kolay olmamıştır. Galatasaray’ın 5 asırlık tarihinde biz kadınlar, sadece son 50 yıldır yer almaktayız. 1965 yılında 1000 tane erkek öğrencinin arasına 10 kız öğrenci olarak giren ablalarımız, geriye dönüp baktıklarında bu durumu Türkiye açısından değerlendirmek gerektiğini düşünüyorlar. Türkiye’nin en köklü ve en ayrıcalıklı okulunun karma eğitime geçmesinden ziyade Galatasaray’a kız öğrenci alınması büyük yankı uyandırmıştı. Kızların liseye girmesine karşı büyük bir cephe vardı. Kesinlikle karşı çıkıyor, istemiyorlardı.

Oysa karma eğitime geçilmesiyle beraber, okuldan mezun bir dede, bir baba, amca veya ağabeyin ardından, Galatasaray’a girmeye hak kazanan kızlar ailelerine büyük gurur ve sevinç yaşatmışlardır. Mezun olduğu okula gönderecek oğlu olmayan bir baba kızını orada okutabileceği için çok heyecanlanmıştı. Biz kızları Galatasaray Lisesi’nde okumaya çoğunlukla babalarımız teşvik etmiştir.

Beyoğlu’nda gezerken, Galatasaray Lisesi’nin heybetli kapısına imrenerek bakıp, “keşke bizleri de alsalar bu okula” diye düşünen kızlar karma eğitime geçilmesiyle gerçekleşen bu düş sayesinde “Mektepli” oldular.

İlk giren ablalarımız için bu durum cesaret gerektiriyordu ama bir o kadar da keyifli idi. Galatasaray’ın muzipliğinden, muzurluğundan hepsi paylarını aldılar. Başlangıçta, kantinde, yemekhanede kızlara öncelik verilmesi erkeklerin hoşuna gitmedi. Daha sonra Galatasaray

centilmenliği ortaya çıktı. Zamanla kızlar da ortama ayak uydurdular. Bir süre sonra bu okulda kız-erkek olarak cinsiyet farkı kalmamış gibiydi. Kızlar için Şebnem, Fulya nasılsa, Doğan, Can, Aydın aynıydı. Karma eğitimin en önemli noktasını bularak kardeşçe doğal bir eğitim süreci yaşadılar.

İlk kız öğrencilerin mezuniyetinin üzerinden 50 yıl geçmiş olmasına rağmen okul yıllarındaki dostluk, arkadaşlık açısından hiçbir şeyin değişmediğini görüyoruz. Belki eşimizle veya kardeşimizle paylaşmadığımız esprileri, şakaları, hala okul arkadaşlarımızla bir araya gelince paylaşıyoruz. Küçük yaşta girip, gençlik yıllarımızı yan yana yataklarda, sesimizin yankılandığı yüksek koridorlarda, dersliklerde geçirip 18 yaşında birbirimizi ömrümüzün sonuna kadar yalnız bırakmayan yetişkinler olarak mezun olduğumuz okulumuzun özelliğidir bunu sebebi.

Galatasaray Lisesi'ne ilk sene 10, ikinci sene 10 olmak üzere az sayıda alınan kızlara ayrı yatakhane ayırmak mümkün olmamıştır. İstanbul dışından gelenler ise bir akraba yanında veya yurtlarda kalıp gündüzlü olarak okudular.

Daha sonraları Ortaköy Binası'nda hazırlık sınıfında kız-erkek karışık okundu. Bazı seneler ortaokulda karışık okundu, sonra erkekler Beyoğlu'na çıktı. Kızlar Ortaköy'de kaldı. Bazen, liseye gelince kızları Beyoğlu'na almaya karar verdiler. Bu çok önemliydi çünkü "gerçek Galatasaraylı olmak" demek Beyoğlu'nda okumak demektir. Ortaköy'e yarım okul, ilkokul gibi bakılıyordu. Bu nedenle kızlar Beyoğlu'na büyük bir hevesle çıktılar.

Zamanla kızların sayısı arttıkça farklı uygulamalar başladı. Yatılı kızlar Ortaköy'de okudular. Karma hazırlık sınıfından sonra kızlar-erkekler ayrıldı. Bu duruma karşı okul bahçesinde gösteri yapıldı. Ama değişen bir şey olmadı. Lisede sayıca kalabalık olan Fen bölümleri Ortaköy'de kalırken, Edebiyatlar Beyoğlu'na çıktı. Bazılarımız Beyoğlu binasında hiç eğitim görmedik. Okuduğumuz döneme bağlı olarak değişik bir karma eğitim gördük. Aramızda sohbet ederken görüyoruz ki bir kısmımız hep Ortaköy'de okumuş, bir diğer kısmımız ortaokulu Ortaköy'de karma, bir bölümümüz ise lisede Beyoğlu'da karma okumuş.

Okulun 500. Kuruluş yıldönümüne rastlayan mezuniyet töreni ve Pilav günü, Beyoğlu binamızın mermer merdivenlerinden bir grup arkadaşımınla beraber koşarcasına inerken az daha bastonundan destek alarak yürüyen bir ağabeyimize çarpmaktan son anda kurtulduk. Özür

dileyip yana çekilerek kendisine yol verdik. Toparlandı ve bize dönerek, Galatasaray nüktedanlığıyla “kızlar 50 yıl önce neredeydiniz!” diye seslendi. Hep birlikte gülüştük. Bir kez daha Galatasaray Liseli olmaktan gurur duyduk.

Okulumuzdan, İstanbul’dan ayrılmak bizler için inanılmaz zor oldu. Ankara’da nasıl bir yaşantı bekliyordu bizleri? Genelde aileleri Ankara’da olanlar ve Ankara’nın köklü üniversitelerinde eğitimine devam edecek mezunlar olarak bizler kendimizi tekrar yuvamızda bulduk. Ağabeylerimizin 1937 yılında kurdukları, sadece Galatasaray Lisesi mezunlarının üyesi olabildiği Birliğimiz bize kollarını açmış bekliyordu.

Okulumuzun güçlü, sihirli bağı, zamanın zayıflatamadığı, silemediği bu sevgi bağı ile aramızdaki yıllar, nesiller, dönemler Cemiyet’in kapısından girdiğimiz anda kayboluyordu. Haftanın her günü, cumartesi - pazar dahil gelmediğimiz bir gün yoktu. Babalarımız, annelerimiz “galiba yoklama alıyorlar Cemiyet’te” diye bize takılırlardı. Diğer taraftan bizi nerede arayacaklarını bildiklerinden huzurlu olurlardı. Okulda kesintili yaşadığımız karma eğitim Cemiyet’te devam etti. Okulda tanımayacağımız ağabeylerimizi, ablalarımızı ve kardeşlerimizi Ankara Galatasaraylılar Birliği sayesinde tanıdık. Birliğimiz Galatasaray Lisesi’nin devamı, bizim “Bitmeyen Mektep”imiz oldu.

Sayırsız başarıyla Galatasaray Lisesi’nin adını gerek ülkemiz gerekse uluslararası camiada gururla taşıyan kız mezunlarımız, az zamanda büyük işlere imza atmıştır. Toplumumuzda kadın erkek eşitliğini hedefleyen karma eğitim, şüphesiz en güzel sonuçlarını Mektebi Sultanî’de vermiştir.

Nice 50 yıllara!.....

Galatasaraylılar Birliğinin ilk kız üyesi: Ela Hançer Erçevik

Galatasaray Lisesi'nden 1976 – 1977 döneminde (109) mezun olmuş. Lise'nin son iki yılını Beyoğlu'nda okuyan Ela, yurkari binada öğrenci olan ağabeyinin arkadaşlarını daha önceden tanıdığı için, hiç zorluk yaşamamış.

Sınıf arkadaşı Aydın Erçevik ile Lise'de başlayan beraberliği Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde de devam etmiş. Sonrasında, hayat arkadaşı olmaya karar verip evlenmişler. İki oğulları var.

Eşinin işleri nedeni ile İngiltere'de yaşıyor olmasına rağmen, Galatasaray camiasından hiç kopmamış. Londra'da kurulmuş olan "The Galatasaray UK Charity Fund" içinde uzun yıllar sekreterlik yapmış ve 5 yıl boyunca da Başkan olmuş.

"Ankara'ya geldiğimizde Galatasaray'ın Ankara Cemiyet binasından haberdardık. Rahmetli Sungur Babaoğlu'nun liderliğinde başlatılan Cemiyet binası yapımı için, biz talebelerden "bir tuğla da sizin olsun" diye para topladığını hatırlıyorum. O dönem hem evli, hem de talebe olduğumuz için, yeterli para katkısında bulunamadık. Eşim binanın yapımında fizik olarak çalışıp yardımcı olmuştu. " diyor Ela.

Galatasaraylılar Birliği'nin ikinci kız üyesi : Ayşen Aksu Dirik

Ayşen'in ağabeyi Mehmet Aksu da Mektepli... Yani Galatasaray Lisesi'ne girişte "abi" faktörü etkin olmuş... Lise'den 1977-1978 döneminde (111) mezun olmuş.

Ayşen, Lise'de okurken tanımadığı eşi Munis Dirik ile, Ankara'ya geldikten sonra, Cemiyet'te tanışıp evleniyor. "Cemiyet, evimiz, yuvamız olmuştu. Cumartesi, Pazar bile gelirdik. Babam bana : "yoklama alınıyor galiba" diye takılırdı" diyor.

Okul yıllarını hatırlayınca, " Hazırlık sınıfından sonra, o zamanki idare bizi ayırdı. Ortaköy binasına da "kız bölümü" ifadesini kullanınca, hepimiz çok üzölmüş, hatta bahçede gösteri yapmıştık. " diyor Ayşen. Kız ve erkek öğrencileri ayırmalarının hiç iyi olmadığını düşünüyor.

"Mezun olduktan sonra, İstanbul ve Ankara Cemiyetleri sayesinde tekrar bir arada olmaya devam ettik. Ankara Galatasaraylılar Birliği sayesinde karma eğitimimiz devam etti. Hem Galatasaray'ın değerini daha iyi anladık, hem de okuldan mezun olan birçok insanı burada tanıdık. Cemiyet hep okulumuzun bir devamı niteliğinde idi. Öğrencilik yıllarımızın Cemiyeti çok güzeldi. Bugün aynı havada olmasa bile, her türlü etkinlikte orada bulunmak, bana, kendimi evimde, ailemle hissettiriyor. " diyor Ayşen.

Ortak Geçmişten Ortak Geleceğe...

Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı, 4 Ağustos 1977 tarihinde 23 Galatasaraylı öncülüğünde, "Ortak Geçmişten Ortak Geleceğe" anlayışı ile Oğuz İmregün ağabeyin ilk kurucu başkanlığında faaliyetine başladı.

1994 yılında, Vakıf Yönetim Kurulu tarafından ülkemizde çok ihtiyaç duyulan huzurevi projesi gündeme alındı. Dönemin başkanı rahmetli Anıl Büyükeröglü ağabey ve Yönetim Kurulu arkadaşları vasıtasıyla önemli bir adım atılarak 29 Mart 1995 tarihinde Florya'da bir arsa, Milli Emlak'tan 49 yıllığına kiralandı.

Bu tarihten yaklaşık 8 yıl sonra ve imkanlar oluştuğunda, projesi Mutlu Çilingiroğlu tarafından çizilen yurdun inşaatına, 19 Mayıs 2003'te başlandı.

Ayni, maddi ve emek olarak katkılarını esirgemeyen tüm Galatasaraylılar, Galatasaray dostları, eski başkanlar Oğuz İmregün, Cevdet Dayıoğlu, Nur Danişmend, gelmiş geçmiş tüm YK üyeleri, vefat edip aramızdan ayrılan başkanlar Anıl Büyükeröglü ve Vakfa büyük emekleri geçen Hayrettin Tuğal ağabeyin çalışmaları sonucunda Galatasaraylılar Yurdu faaliyetine başladı.

Galatasaraylılar Yurdu, 29 Mart 2014 Cumartesi günü Florya'daki tesislerinde düzenlenen törenle hizmete girdi ve 2014 Nisan ayının sonlarında ilk sakinini misafir etti. Mayıs 2014'te biri 1946 mezunu Galatasaray Lisesi mezunu ağabey olmak üzere 2 sakınle başlayan yolculuk, Mayıs 2016'da 57 sakınle devam etmektedir. Bugün, 9'u Galatasaray liseli, 7'si GS grubu yakını, 34'ü kadın, 23'ü erkek 57 kişi yurttta yaşamaktadır.

Yurdun amacı, öncelikle Galatasaraylılar ve yakınlarının bu tesislerden faydalanmasıdır. Yurttta her biri minimum 17m2'lik 78 oda bulunmaktadır. 116 yatak kapasitesi mevcuttur.

25 kişilik sağlık ekibi ve hizmet personeli, sakınlerin yaşamlarını sağlıklı ve huzur içinde geçirmeleri için görev yapmaktadır.

Sakinlerin yurtttaki yaşamlarına hareket getirebilmek için pek çok aktivite ve etkinlik gerçekleştirilmektedir. Katılabilen sakınler ile müze, tiyatro, konser ve maç gibi etkinliklere de katılmak üzere organizasyonlar düzenlenmektedir.

Galatasaraylılar Yurdu, www.gsyardimlasmavakfi.org sayfasından ve facebook'taki sayfasından hizmetleri ve faaliyetleri hakkında daha geniş bilgi sunuyor.

Galatasaraylılar Birliği'nin 2016 Yılı Faaliyetleri

25 Aralık 2015 Cuma Birliğimizin geleneksel Kuruluş Yıldönümü Kokteyli Lokalimizde gerçekleştirilmiş, gecede Birliğimize üyeliğinin 30 ve 50 Yılı'nı dolduran üyelerimize de hatıra plaketi verilmiştir. Ayrıca Tefvik Fikret'in ölümünün 100.Yılı nedeniyle 18 Kasım 2015 tarihinde açılan “**Ressam Tefvik**” konulu sergi resimleri bir kez daha sunulmuş, Birliğimiz tarafından çıkarılan “**Eğitimci Tefvik Fikret**” adlı kitap ile birlikte hazırlanan **2016 yılı takvimi** ve “**Bitmeyen Mektep**” dergisinin 3. sayısı kokteyle katılan üyelerimize dağıtılmıştır.

15 Ocak 2016 Cuma akşamı düzenlenen Dostlar Meclisi'nde Lisemiz 1961 mezunu, Galatasaray Divan Kurulu Başkanı Sayın İrfan AKTAR bizlerle oldu. “**Galatasaray Spor Kulübü**” konulu toplantıda Sayın Aktar Galatasaray Spor Kulübü'nün çalışmaları ile Divan Kurulu'nun Yönetim Kurulu çalışmalarına katkıları hakkında anlattıkları katılımcılar tarafından merak ve heyecanla dinlenmiştir.

27 Ocak 2016 Çarşamba Birliğimiz Lokalinin açılışının 37. Yılı Lokalimizde kutlanmıştır. İlk defa yapılan kutlama kokteyli şömine başında keyifli ve sıcak bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Göndermiş olduğu çiçekler ve her zaman yanımızda olduğunu bildiren Sayın Fuat Diriker ağabeyimize teşekkür ederiz.

10 Şubat 2016 Çarşamba Birliğimiz lokalinde düzenlenen Türk Sanat Müziği Dinletisi üyelerimiz ve misafirler tarafından büyük beğeniyle karşılanmıştır. Kış aylarının soğuk ortamında şömine başında gerçekleşen ve Solist Handan Savcı ile Kanun Sanatçısı Emin Bayram tarafından birbirinden güzel şarkıların icra edildiği dinleti, katılımcılar tarafından ilgiyle izlenmiştir.

13 Mart 2016 Pazar Birliğimiz Olağan Genel Kurulu yapılmıştır.

4 Mart 2016 Cuma akşamı 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla Birliğimiz ile Sevda Cenap And Müzik Vakfı Kadınlar Korosu'nun müşterek gerçekleştirdiği Konser çok sayıda üyemiz ve misafirlerin katılımıyla gerçekleşmiştir. Birbirinden güzel parçaların icra edildiği gece katılımcıların büyük beğenisini kazanmıştır.

9 Nisan 2016 Cumartesi Ankara Sivil Toplum Kuruluşları Platformu (ASTOP) öncülüğünde düzenlenen ve geleneksel olarak her yıl Nisan ayında "Ülkesine Karşılıksız Hizmet Etmış Kişilere" verilen "Vefa Ödülü" bu yıl Ankara Üniversitesi Rektörlüğü toplantı salonunda düzenlenen tören ile Ankara Galatasaraylı Yönetici ve İş Adamları Derneği 1905 AGS Başkanı Sayın Savaş Özudoğru tarafından Sayın Mehmet Dülger'e verilmiştir.

16 Mart 2016 Çarşamba Eski Başkanlarımızdan Prof. Dr. Erden KUNTALP ile yapılması planlanan Dostlar Meclisi toplantısı 21 Nisan 2016 Perşembe akşamı yapılmıştır. "**Galatasaray ve Büyümesi**" konulu toplantıda Galatasaray Eğitim Kurumlarının eğitimimize katkıları

ile eğitim kurumlarına ne gibi katkıların yapılabileceği konusunda izlenmesi gereken yol hakkında görüşlerin paylaşıldığı toplantı katılımcıların ilgi ve beğenisini kazanmıştır.

28 Nisan 2016 Perşembe Birliğimiz lokalinde Türk Sanat Müziği dinletisinin ikincisi düzenlendi. Sanat Müziğimizin temel taşını oluşturan birbirinden değerli eserlerden oluşan repertuar katılımcılar tarafından büyük beğeniyle karşılandı.

13 Mayıs 2016 Cuma Birliğimiz lokalinde Türk Sanat Müziği “Fasıl” dinletisi düzenlendi. Katılımcılar bu dinletiyi neşe ve beğeni ile izlediler.

24 Mayıs 2016 Salı Dostlar Meclisi Konuğumuz Sayın Hurşit Güneş, Konusu “Türkiye Ekonomisi Nereye? Siyasal bir çözüm var mı?”

Her ayın ilk salısı düzenlediğimiz öğle yemekleri devam ediyor.

29 Mayıs 2016 Pazar günü Gelelneksel Pilavımız Gölbaşı tesislerimizde yapılacaktır.

Türkiye’de ve Galatasaray’da Basketbol

Basketbol yurdumuzda ilk kez 1904 yılında oynandı. Robert Kolej salonunda öğrencilerin Amerikalı öğretmenler yönetimindeki bu maçı bir denemeden ileriye gidemedi.

1913 yılında Fenerbahçe Kulübü’nde basketbol çalışmaları başladı. Daha sonra, rakip bulunamadığı için bu çalışmalar durdu.

Türkiye’de ilk basketbol ligi 1927 yılında başladı. Musevilerden kurulu Maccabi takımı, şampiyonluğunu 1933 yılına kadar sürdürdü. Türk Spor Kurumu’nun basketbolu ele alması ile, Maccabi’nin üstünlüğü sona erdi. İstanbul Basketbol Şampiyonalarında, Galatasaray, 1933’ten itibaren, arka arkaya 4 yıl şampiyon oldu.

Basketbolda ilk milli temas 24 Haziran 1936 ‘da, Yunan Milli Takımı ile yapıldı. Karşılaşmayı 40 – 12 kazanan genç basketçilerimize Berlin Olimpiyatları’nın kapısı açıldı. Takımımız ilk maçta Şili’ye 30 – 16, Mısır’a 33 – 23 yenilerek elendi. Uzun süren bir duraklamadan sonra, basketbol milli takımımız, 1946 ‘da, Atina’da yapılan karşılaşmada Yunanistan’ı 34 – 30 yendi.

Önceleri İstanbul, İzmir ve Ankara’da yürütülen basketbol çalışmaları, daha sonra bu bölgelerin takımlarını bir araya getiren Türkiye Basketbol Ligi’ne dönüştü (1966).

Basketbolumuzda, genç, ümit, yıldız ve minik takımlar ele alındı.

Kız milli basketbol takımımızın yaptığı ilk maç, Eylül 1964’te Batı Almanya’ya karşı oynadığı ve 48 – 44 kaybettiği karşılaşma olmuştur.

1976 yılında Olimpiyat Programına alınan basketbolda, Amerika, tartışmasız bir üstünlük kurdu ve altın madalyaların sahibi oldu.

Basketbolda diğer önemli organizasyon, Dünya ve Avrupa Şampiyonaları ile Pan-Amerika oyunlarıdır.

Basketbol Milli Takımımız, Avrupa Şampiyonasında, 1949’ da 4., 1951’ de 6. olmuş, 70’li yıllarda başarılı bir dönem geçirmiş, 1973 yılında oynanan yarı final karşılaşmasını kıl payı kaçırmıştır. Devler arasında 8. sıraya yerleşen Basketbol Milli Takımımız, 1981’de 11., 1999’da da 8. sırada yer almıştır. Yıldızlar ve gençler kategorilerinde zaman zaman başarılı sonuçlar almışlardır.

Basketbol Milli Takımımız, Akdeniz Oyunları ve Balkan Şampiyonalarında da başarılı sonuçlar almayı sürdürmüşlerdir : Akdeniz Oyunları’nda, 1987’ de Lazkiye’de, Balkan Şampiyonası’nda ise, 1981’ de Sofya’da şampiyon olma başarısını göstermişlerdir.

Galatasaray'ın Erkek Basketbol şubesi 1911 yılında kurulmuştur.

İstanbul Erkekler Basketbol Ligi'ndeki mücadelesini Türkiye'nin en başarılı derecesini alarak sürdüren Galatasaray Erkek Basketbol takımı, 1933 – 1961 yılları arasında, 17 kez şampiyon olmuş ve “Yenilmez Armada” ünvanı ile anılmıştır.

Türkiye Erkekler Basketbol Şampiyonası'nda da aynı başarıyı gösteren Galatasaray, 1946 – 1966 yılları arasında, 11 kez şampiyon olarak “en çok şampiyon olan takım” ünvanına sahip olmuştur.

Daha sonra, Basketbol Süper Ligi'nde 5 kez şampiyon olmuş, ayrıca, toplamda 3 kez Türkiye Kupası'nı, 2 kez de Cumhurbaşkanlığı Kupasını kazanmıştır.

İlerleyen yıllarda, müessese kulüplerinin kurulması sonucunda, Galatasaray Erkek Basketbol Takımı, futbolda olduğu kadar etkili olamamıştır.

Sponsorluk anlaşmaları ile, ismine, sırası ile, Cafe Crown, Medical Park, Liv Hospital ve Odea Bank'ı da ekleyen Galatasaray Erkek Basketbol takımı, 2015 – 2016 sezonuna iddialı bir kadro ile giriş yapmış ve 14 Ekim 2015 'ten itibaren

başladığı Avrupa Basketbol Şampiyonasında adım adım ilerleyerek, 27 Nisan 2016’ da, Strasbourg’da, Strasbourg Basketbol Takımını 78 – 67 mağlup etmiş ve Türkiye’de ilk defa olarak, Avrupa Şampiyonu olmuştur. Gelecek Eurocup müsabakalarının başlamasına kadar, Avrupa’nın en büyük basketbol kupası, böylece Galatasaray’ın olmuştur. Erkek Basketbol takımımızın bütün Galatasaray camiasına ve Türkiye’ye tattırdığı bu büyük başarıdan dolayı, takımımızı, oyuncularını, teknik direktörü Ergin Ataman’ı ve emeği geçen bütün idarecileri, en içten duygularımızla kutluyoruz.

Galatasaray’ın Kadın Basketbol takımı da, Erkek takımından geri kalmamış ve, Türkiye Kadınlar Basketbol Ligi’nde, 1987 – 2014 arasında, 12 kez, Türkiye Kupası’nda, 1992 – 2014 arasında, 11 kez, Cumhurbaşkanlığı kupasında ise, 1992 – 2011 arasında, 8 kez şampiyon olma başarısını göstermiştir.

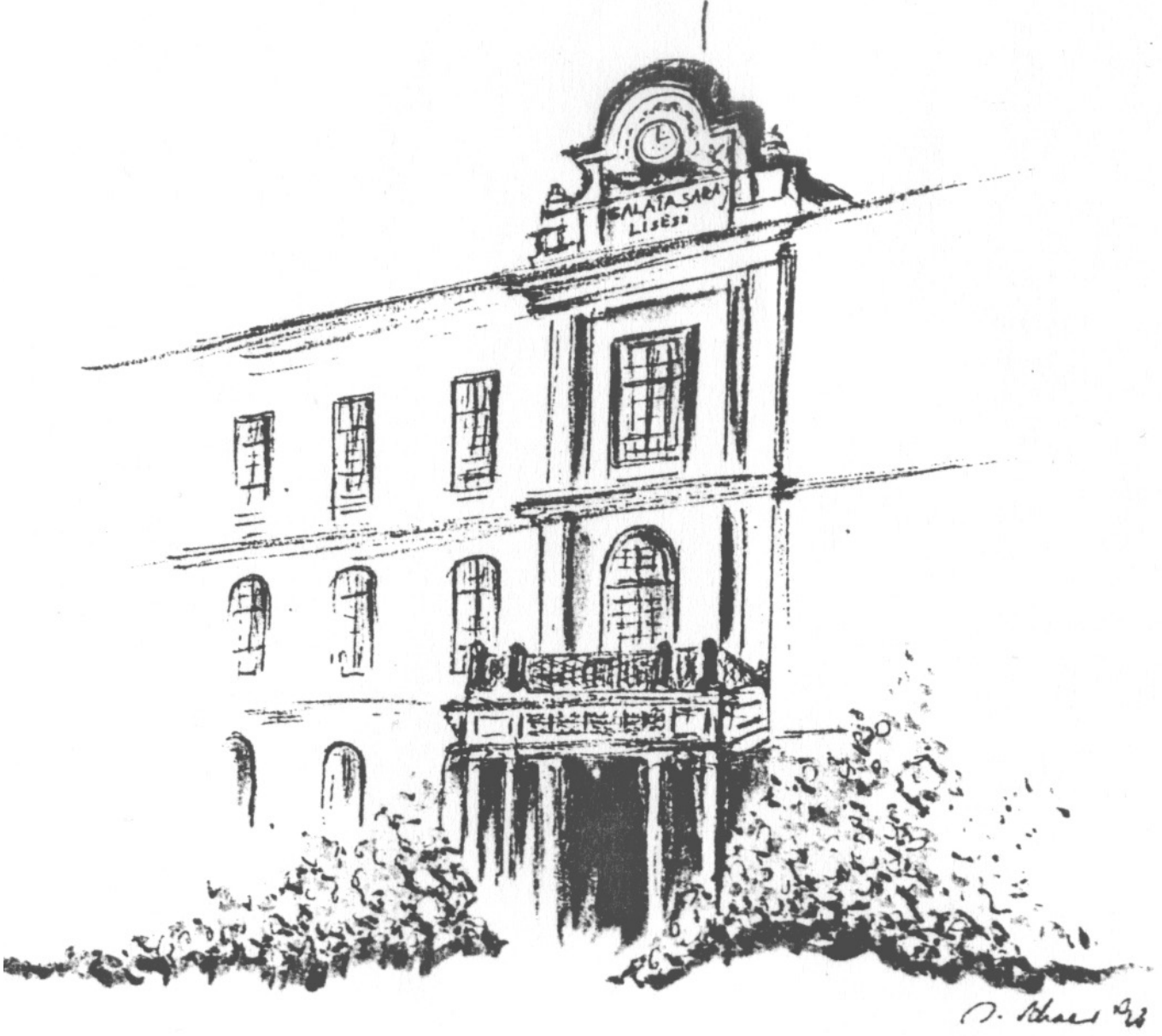
Kadın Basketbol Takımımız, 2013 – 2014’ te, Euroleague’de, 2008 – 2009’ da da FIBA EuroCup’ta, kulübümüze ve ülkemize şampiyonluk sevincini yaşatmıştır.

Bu başarılarından dolayı onları da coşkun duygularımızla kutluyoruz.

**EuroCup 2016 Şampiyonu Galatasaray’ın
başarısını ve heyecanını yürekten paylaşıyoruz**

YAYININ ADI : BİTMEYEN MEKTEP

YAYININ SAHİBİ : GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ ADINA (Mehmet DÜLGER)

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Mehmet DÜLGER

Yıl: 2 / Sayı: 4 / Haziran 2016

ISSN: 2149-5246

YÖNETİM YERİ VE YAZIŞMA : İzmir Caddesi No: 19 Kızılay / ANKARA

Tel: 0312 425 40 86 **Faks:** 0312 425 56 65

BASIM YERİ : www.grafus.com.tr

